»ŽELELA SEM SE UKVARJATI Z VEDO, KI SE UKVARJA Z LJUDMI«

Nina Peče Grilc, univerzitetna diplomirana kulturologinja, že več let skrbi, da imajo v mestnem središču Ljubljančani in seveda vsi ostali na voljo visoko kakovosten filmski oziroma kulturni program. Zavzeta in predana direktorica Kinodvora zase pravi, da jo je od nekdaj privlačila kultura v vsej svoji širini, saj ji je odpirala bolj celovit pogled na to, kaj je človek.

Bi lahko na kratko opisali svoje otroštvo in šolanje pred fakulteto?

Do tretjega razreda osnovne šole sem živela v Sloveniji, kjer sem v Ljubljani obiskovala osnovno šolo Ledina. Nato pa sem se s starši in mlajšo sestro preselila v Prago na Češko, ker je moj oče tam dobil službo. Do mojega dvanajstega, trinajstega leta smo tako živeli v Pragi. Nato sem se vrnila v Slovenijo, zaključila osnovno šolo in se vpisala na srednjo pedagoško šolo naravoslovne smeri.

Kako to, da ste v srednji šoli izbrali naravoslovno smer, pri študiju pa ste se usmerili v družboslovje?

Zato, ker sem vedno bila in sem tudi ostala družboslovka. Srednja pedagoška šola je imela različne smeri, od naravoslovne do tudi družboslovne. Po vsej logiki bi verjetno morala hoditi na družboslovno a sem izbrala naravoslovno smer predvsem zato, ker so bili razredi na tej smeri veliko bolj mešani. Bolj ali manj uspešno sem se nato borila z vsemi naravoslovnimi predmeti, ampak je bilo ves čas jasno, da me zanima družboslovje.

Svoje šolanje ste nato nadaljevali na Fakulteti za družbene vede, kajne?

Ne. V tistih letih sem se pravzaprav zelo želela ukvarjati z umetnostjo. Želela sem biti igralka. Že v zadnjem letniku srednje šole sem začela sodelovati z Radiom Študent, kot voditeljica. Vendar pa je potem v meni spet prevladal nek drug razum in sem se odločila, da bom svoj študij posvetila kulturi. Takrat sem izbrala njen antropološki vidik – zanimala me je kulturna antropologija in sem se zato, ker se je tako imenovala tudi študijska smer, takrat vpisala na Filozofsko fakulteto. Po dveh letih, ko se je vzporedno odvijala tudi že moja poklicna pot z organizacijo in promocijo v kulturi – kulturnim menedžmentom, sem ugotovila, da me to zanima bolj kot etnografski in etnološki vidiki, ki so prevladovali na Filozofski fakulteti. Zato sem se takrat odločila, da se prepišem na Fakulteto za družbene vede, kjer se je takrat začenjal študij kulturologije.

Zakaj pa ste izbrali prav kulturologijo?

Predvsem zato, ker me je kultura zanimala. Želela sem se ukvarjati z vedo, ki se ukvarja z ljudmi. Zanimali so me ljudje na vse možne načine in študij kulturologije je ponujal prav to: zelo pester izbor teoretskih predmetov o človeku, od različnih

antropologij (kulturne, socialne) do psihologije, fenomenologije, religiologije, sociologije, komunikologije ... Skratka, vse to je takrat združevala kulturologija. Ta širina, ki je v meni razvijala nekoliko bolj celovit pogled na to, kaj je človek in kaj je pravzaprav kultura, me je zelo privlačila.

Katere kompetence pa ste pridobili med študijem?
Kot sem že prej omenila, celostni pogled na stvari. Konec koncev tudi neko razumevanje tega, kaj je kultura, kaj je človek, človek kot posameznik, človek v družbi. Tudi kakšen je pomen komunikacije, mreženja. Da to ni povezano le z operativnim delom, ampak tudi s samim pogledom na stvari, s stališči. In da znam k temu pristopiti v svojem delovnem okolju in na tem delovnem mestu. Mislim, da so to najbolj dragocene stvari, ki mi jih je prinesel študij. Pa verjetno tudi splošna znanja, splošna razgledanost, ki sem jo pridobila skozi vsebinski del predmetov in za katero verjamem, da je ne bi imela, če je ne bi študij sam ponujal. Imeli smo zares pester izbor predmetov.

Kakšno je bilo vaše študijsko življenje?
Zanimivo je bilo to, da sem bila nekoliko starejša od svojih kolegov, ker sem že prišla z enega dela svojega študija – zaradi prepisa. Obenem sem nekaj časa tudi že delala ob študiju. Ukvarjala sem se z delom na Radiu Študent, začela sem se ukvarjati tudi z glasbenim menedžmentom in promocijo ter organizacijo glasbenih koncertov in prireditev, tako da sem se čedalje bolj spuščala v področje kulturno-umetniške produkcije. Vse to je zagotovo zaznamovalo tudi moj študij. Sam študij mi je bil zelo prijeten, predvsem ker sem veliko brala, ker imam lepe spomine na predavanja in na to, kar sem skozi predavanja lahko spoznavala, obenem sem imela dobro družbo. Moji spomini na študij so zelo pozitivni.

Omenjali ste tudi obštudijsko delo. Kaj pa kakšne druge obštudijske dejavnosti?
Predvsem smo v prostem času obilo počeli prav to, s čimer je bilo povezano moje delo, torej veliko veliko koncertov in druženja. Moj prosti čas je bil obarvan predvsem s kulturnim in subkulturnim življenjem. Vse drugo, kar ga je še zapolnjevalo, pa je bilo bodisi delo bodisi študij. Vse skupaj je bilo kar pestro.

Kako je FDV prispeval k uspehu na vaši karierni poti?
Predvsem se mi je potrjevalo, da me to zanima. Mislim, da je to pri vsakem študiju najbolj pomembno. Da človek študira, se razvija in spoznava stvari s področja, ki ga dejansko zanima. To je bilo pomembno spoznanje in seveda to, da sem skozi študij dobila samozavest, ki sem jo lahko udejanjala in razvijala dalje pri svojem poklicnem delu in karieri.

Kako pa je bilo po končanem študiju z iskanjem zaposlitve?
Čeprav sem bila sama pri iskanju zaposlitve in tem, kar sem počela, kar uspešna, pa moram reči, da to ni nujno enostavno in da ne velja za vse. Vedno je malo naključij, malo sreče, malo vztrajnosti in upornosti. Mislim, da je študij kulturologije namenjen poklicem, ki danes v naši družbi oziroma državi še niti niso dobro razviti. Mislim, da je to naš izziv. To je izziv tako nekdanjih kot tudi bodočih študentov in profesorjev ter drugih akterjev s tega področja. Mislim, da lahko znanje kulturologa in njegovo razumevanje stvari zelo prispeva k družbi, in veselim se, da se bodo v tej smeri verjetno razvijali tudi novi poklici. Seveda kulturologu ni enostavno najti službe, saj tudi marsikomu drugemu ni. Sama sem se, odkar vodim Mestni kino, za te profile zelo zavzemala; v ekipi Mestnega kina je zelo veliko število družboslovcev – študentov ali absolventov Fakultete za družbene vede – in tudi nemalo kulturologov.

> ***Dejstvo je, da mi ni žal, da sem študirala, kar sem študirala.***

Kje pa so kulturologi po vašem mnenju sicer zaposljivi?
Rekla bi, da sta tu dve veji: bolj akademska, bolj teoretska, takšna, ki se ukvarja z razvojnimi projekti in znanstvenimi področji, ter po drugi strani zelo praktična, bolj usmerjena v kulturni menedžment in organizacijo kulture. Na teh področjih lahko kulturologi zelo veliko prispevajo predvsem s širokim, celostnim pogledom, razumevanjem nekih znanj, kanonov, zakonov, ki so pomembni, če želimo razumeti razvoj človeka in družbe.

Sedaj ste direktorica Kinodvora. V Dnevnikovi spletni objavi so se leta 2009 izrazili, da ste bili na to mesto postavljeni »po naključju«. Kako to?
Kaj res? (smeh) Po naključju verjetno zato, ker sem prišla na mesto direktorice javnega zavoda kot novinka v teh krogih. Pred tem nisem bila direktorica nobenega drugega javnega zavoda, nisem bila niti del javnega sektorja. Nisem bila *»the usual suspect«*. S tega vidika sem bila zagotovo presenečenje, bi pa rekla, da nisem bila naključje. Mestna občina, ki je ustanoviteljica javnega zavoda, je takrat iskala vodilne med ljudmi, ki so se ukvarjali s filmom. Tako jaz kot moj pomočnik v Mestnem kinu, Koen Van Daele, sva takrat že nekaj let vodila mednarodni filmski festival Kino Otok v Izoli, sodelovala pa sem tudi pri festivalu LIFFe, bila sem direktorica zasebnega neprofitnega zavoda, ki je organiziral filmski festival in izvajal tudi druge projekte in programe na področju razvijanja filmske kulture, Zavoda Otok. S tega vidika to zagotovo ni bilo naključje, ker moraš za takšen položaj izpolniti kar nekaj pogojev. Dejstvo je bilo, da sem jih izpolnjevala, da so bili rezultati pri projektih, ki sem jih omenila, zelo vidni, da je bil moj pomočnik več let programski vodja Slovenske kinoteke. Menim, da je bila najina kombinacija dovolj logična izbira za Mestno občino Ljubljana, da nama zaupa vodenje Mestnega kina.

NINA PEČE GRILC

Je diplomirala leta 2003.
Je univerzitetna diplomirana kulturologinja.

Zaposlitev: Direktorica Kinodvora.

Če se vrneva nazaj, zakaj se vam zdi, da je študij kulturologije pomemben?
Kar bom rekla sedaj, je mogoče lahko podvrženo različnim interpretacijam, zato ni dobro, da se vzame čisto resno. Rekla bi, da zato, ker dela ljudi boljše. Zato ker je spoznavanje človeka in spoznavanje človeka v odnosu do drugega, torej tisto, kar mi kot kulturna in družbena bitja smo, izredno pomembno, da lahko zase in v družbi delamo dobro in bolje. Zato je to izjemno pomembno, še posebno v časih, v kakršnih živimo. Po drugi strani pa mislim, da ponuja pestrost in zanimivost vsebin, ki lahko vsakega pritegne kot nekaj, v čemer uživaš, in nekaj, kar ti bo prišlo prav, česar se boš spomnil in na čemer boš gradil še veliko kasneje. Zato.

Kako vas je torej zaznamovala Fakulteta za družbene vede?
Kako me je zaznamovala? (smeh) Tako, da živim s filozofom, s katerim se ves čas kregam, ali je boljši »Filofaks« ali FDV. (smeh) Jaz ne popustim. Dejstvo je, da mi ni žal, da sem študirala, kar sem študirala. Vsem FDV-jevcem želim, da bi dosegli tisto, kar se jim je skozi ta študij izkazalo kot najbolj pomembno. Da bi jim res pomagalo pri razvoju samozavesti – meni očitno je.

Želite še kaj dodati?
Mogoče to, da leta študija niso tako zelo usodna, kot se mogoče kdaj zdi. Dobro je v njih uživati. Upam, da vam to pustijo.

Maja Pavlin